

czwartek, 30.06.2022

Paraliż [Mt 9, 1 - 9]

Jezus wsiadł do łodzi, przeprowił się z powrotem i przyszedł do swego miasta. A oto przynieśli Mu paralityka, leżącego na łożu. Jezus, widząc ich wiarę, rzekł do paralityka: «Ufaj, synu! Odpuszczone są ci twoje grzechy». Na to pomyśleli sobie niektórzy z uczonych w Piśmie: On bluźni. A Jezus, znając ich myśli, rzekł: «Dlaczego złe myśli nurtują w waszych sercach? Cóż bowiem łatwiej jest powiedzieć: „Odpuszczone są ci twoje grzechy”, czy też powiedzieć: „Wstań i chodź!” Otóż żebyście wiedzieli, iż Syn Człowieczy ma na ziemi władzę odpuszczania grzechów» – rzekł do paralityka: «Wstań, weź swoje łożo i idź do swego domu!». On wstał i poszedł do domu. A tłumy ogarnął lęk na ten widok, i wielbiły Boga, który takiej mocy udzielił ludziom.

+++

Jezus ukazany jest w tym Słowie jako lekarz. Ma moc przywracania zdrowia. W Jego rodzinnym mieście przyprowadzają do Niego paralityka. Ciężka, nieuleczalna choroba w Biblii, często utożsamiana była z grzechem konkretnego człowieka. Uważano, że jeśli ktoś choruje, to musiał w swoim życiu dopuścić się ogromnej potworności. Zbawiciel nie tylko widzi niemoc tego człowieka związaną z ciałem, ale zauważa także coś o wiele poważniejszego - paraliż jego duszy. Jezus zauważa coś więcej - nie tylko chorobę ciała. Dlatego by go uzdrowić, w pierw daruje mu jego grzechy. Jezus jawi się jako lekarz dusz. Ma w sobie moc odpuszczania grzechów. Ewangelista Mateusz zanotował, że wielu ludzi dziwiło się tej sytuacji. Tłumy zaczynają wychwalać Boga za to, co się stało. Dlatego także i my potrzebujemy Jezusa. Sami sobie ich odpuścić nie możemy. Potrzebujemy Boga, który różne nasze słabości odpuszcza, przebacza. Dokonuje się to najczęściej w sakramencie pokuty i pojednania. To Jezus ustanowił ten sakrament w dniu zmartwychwstania, kiedy na Apostołów zgromadzonych w wieczerniku zsyła Ducha Świętego mówiąc: "Przyjmijcie Ducha Świętego. Tym, którym odpuścicie grzechy, są im odpuszczone; którym zatrzymacie, są im zatrzymane" (J 20, 22a-23). W katechizmie dla młodzieży pt. "Youcat" czytamy następujące słowa: "Dla Jezusa przebaczenie grzechów było ważniejsze niż czynienie cudów. Widział w tym wielki znak nadejścia Królestwa Bożego, w którym wszystkie rany zostają uleczone i wszystkie lzy otarte. Moc Ducha Świętego, którą Jezus odpuszczał grzechy, przekazał swoim Apostołom. Padamy naszemu niebiańskiemu Ojcu w ramiona, gdy idziemy do kapłana i spowiadamy się" ("Youcat" 227). Pamiętajmy, że Bóg zawsze dotrzymuje swojego słowa i przebacza nam, jeśli Go o to prosimy.

fot. pixabay